DR. CĂLIN RANGU
VICEPREȘEDINTE
R IT AUSTRIA

Front-end-ul, ultima și prima redută

Băncile există pentru a face profit, deservindu-i pe clienți. Rețeaua de distribuție bancară este un element esențial, asigurând acea nevoie de a fi acolo unde este clientul, cât mai aproape de el. Cum unitatea bancară este interfața fizică cu un client, aplicația de front-end sau front-office, este interfața fizică a lucrătorului bancar cu sistemul informatic al băncii, cu datele și informațiile despre client, tranzacții, produse. Cum sistemele bancare sunt destul de vechi în general, nici aplicațiile de ghișeu bancar nu sunt prea noi. În același timp, banca lansează canale alternative de distribuție, Internet banking, Mobile banking etc, care sunt și ele o interfață către aceleași elemente, datele clientului. Dacă prin aplicația de Internet banking clientul își vede doar datele proprii, prin aplicația de front-end lucrătorul bancar vede datele tuturor clienților. Dar, diferența este doar un multiplicator de volum, tipurile de date și informații fiind aceleași. Bineînțeles, la ghiseu, prin aceeași aplicație (sau nu, în general nu), se desfășoară și operațiunile cash și alte tipuri de operațiuni care nu pot fi apelate prin Internet banking. Diferența majoră dintre aceste aplicații este aceea de tehnologie și integrare. Dacă Internet bankingul este o aplicație apelând la tehnologii moderne, de tip Internet, aplicațiile de front-end sunt de obicei pe tehnologii vechi, greoaie, necesitând de fapt apelarea la mai multe aplicații.

Dacă "as-is"-ul este de multe ori difuz și neomogen, "to-be"-ul este destul de clar: un nivel unic de prezentare - ecranul folosit la ghișeu ar trebui să fie similar cu cel folosit de alte canale de distribuție, afișând aceleași date, într-un mod unitar. Practic, doar drepturile celui care accesează aplicația să determine ce date să se afișeze și ce operațiuni să fie permise. Practic, logica aplicației de front-end să recunoască tipul terminalului care accesează (PC, smartphone, mobil etc), să adapteze ecranul, să identifice utilizatorul și să îi afișeze doar operațiunile la care are dreptul. Acest "to-be" este destul de îndepărtat pentru multe bănci, din motive istorice și financiare. Majoritatea aplicațiilor de core-banking sunt vechi, fiecare având inițial aplicația proprie de front-end.

O bancă folosește multe aplicații de core banking, una pentru retail, una pentru corporații, una pentru trezorerie, una pentru procesare carduri, una pentru creditare șamd. Fiecare vine cu un front-end propriu. Idealul este să fie integrate într-o singură aplicație. Acest lucru nu este posibil. Nu există aplicația unică bună la toate.

Astfel, s-a inventat conceptul de arhitectură pe trei nivele în care se separă partea de core banking (unde se țin datele primare), de partea de logică de business și de partea de prezentare. Integrarea acelor multe aplicații într-una singură, de fapt se realizează prin portalizarea funcționalităților celorlalte. Unele aplicații însă nu se pot portaliza. Se va aștepta atunci momentul înlocuirii.

Dar măcar știm că avem o ultimă redută, cea a unui front-end integrator. Într-o bancă se vor regăsi atât front-end-ul vechi, de primă generație, cat și cel nou , de ultimă generație, care vor coexista o perioadă lungă. Acest lucru este posibil dacă se aplică conceptul SOA (Service Oriented Architecture), care permite a reutiliza ce există, a modulariza și a decupla.

Aplicația de front-end, plecând de la o arhitectură bazată pe SOA, este destul de simplă. Partea complicată este cea de logică bancară. Nivelul intermediar, de middleware, trebuie să susțină această logică prin dezvoltarea unor "servicii "de tip web care să apeleze obiecte de business decuplate. Această logică de business trebuie susținută de un nivel de organizare superior, apărând nevoia existenței unui BPMS (Business Process Management System) profesionist. Practic, specificațiile de business trebuie să aparțină businessului și să se bazeze pe procesele de business. BPMS-ul trebuie doar să traducă în limbaj informatic pentru a fi creată partea de logică de business care se implementează informatic. Deci, front-end-ul, nimic mai simplu... ■